ב"ה

דברי תורה על הפרשה

פרשת פקודי

BROUGHT TO YOU BY MYSHLIACH
A DIVISION OF MERKOS L'INYONEI CHINUCH SUITE 302

"Caring for the well-being of shluchim's children worldwide"

MyShliach

MERKOS L'INYONEI CHINUCH
SUITE|302

משיחת ש"פ פקודי, ד' אדר שני ה'תשמ"ט

א. דעם שבת האָט מען מסיים געווען דעם ספר שני פון חמשה חומשי תורה — ספר שמות.

יעדער סיום אין תורה און אין קדושה בכלל דאַרף אַרויסרופן באַ דעם אידן (המסיים) אַ התעוררות מיוחדה צו מאַכן אַ חשבון צדק און אַ סך־הכל פון זיין עבודה אין דער פאַריקער תקופה, ווי אויך זיך צוגרייטן צו דער נייער שטופע (שלב) אין דער עבודה, וועלכער הויבט זיך איצטער אָן, בנדו"ד — די התחלה פון ספר ויקרא.

ווי מ'זעט דאָס אין די סיומים פון פאַרשידענע תקופות אין דעם לעבן (און עבודה) פון אידן: בסוף השנה — קומט חודש אלול, וועלכער איז דער חודש החשבון[1] פון דעם פאַרגאַנגענעם יאָר, ווען אַ איד דאַרף מאַכן אַ חשבון הנפש און אַ סך הכל פון זיין אויפפירונג במשך דעם יאָר, און אויך מאַכן די פאַסיקע הכנות צו דעם נייער יאָר; באַם סוף פון יעדן חודש — איז ערב ראש חודש (וועלכער ווערט אָנגערופן „יום כפור קטן"[2]) אַ פאַסיקע צייט צו מאַכן דעם חשבון פון דער עבודה במשך דעם חודש, און זיך צוגרייטן צו דעם נייעם חודש; ערב שבת[3] (און אויך — שבת[4]) איז דער זמן פון חשבון הנפש און מאַכן אַ סך־הכל פון דער וואָך, און הכנה צו דער נייער וואָך[5]; ביז אַז בכל יום — איז דער זמן לזה בסוף היום, בקריאת שמע שעל המטה, איידער „בידך אפקיד רוחי"[6].

דערפון איז פאַרשטאַנדיק, אַז אַזוי איז אויך בשעת מ'איז מסיים אַ תקופה אין (לעבן מיט) תורה[7] — אַ ספר שלם בתורה[8], וואָס יעדער ספר בתורה איז אַ באַזונדער[9] ענין[10] (ווי מ'זעט בפשטות אויך פון דעם תוכן פון יעדער ספר)[11]

---

1) ראה ספר המאמרים אידיש ע' 75, 78, 129. וראה לקוטי מהרי"ל הל' ימים הנוראים. ל"ת להאריז"ל עה"פ (תצא כא, יג) ובכתה גו' ירח ימים. טואו"ח ר"ס תקפא. לקו"ת ד"ה אני לדודי. וראה לקו"ש חי"ט ע' 590 (ועוד) בהערה ד"ה חודש אלול.

2) ראה אוה"ת בא ע' רנג. ועוד.

3) ראה אגה"ת ספ"י (בלילה) „לפני יום השבת".

4) אותיות תשב (אלא שהתשובה דשבת (עצמו) היא תשובה עילאה, הבאה לאחרי ההקדמה דתשובה תתאה לפני השבת) — אגה"ת שם.

5) שמתברך מיום השבת (זח"ב סג, ב. פח, א).

6) תהלים לא, ו.

7) כפתגם אדה"ז הידוע: מ'דאַרף לעבן מיט דער צייט, מיט פרשת השבוע („היום יום" ב' חשון. ס' השיחות תש"ב ע' 29 ואילך).

8) ובפרט (ע"פ מנהג ישראל) שבסיום הספר מכריזים „חזק חזק ונתחזק" — ראה לקו"ש חכ"ה ע' 474. וש"נ.

9) היינו, שאף שסיפור המאורעות בכל הספרים הם המשך אחד, מ"מ כל ספר הו"ע בפ"ע ויש בו תוכן מיוחד ששונה משאר הספרים. ולהעיר מהכלל (פסחים ו, ב. וש"נ) שאין מוקדם ומאוחר בתורה (אבל כן הוא גם בספר אחד עצמו). וראה גיטין ס, א. — אבל בכל פעם יש טעם ע"ז (ראה של"ה תב, ב).

10) כנראה מדיוק חלוקת ספרים בחז"ל — ראה הערות הבאות. וראה שבת קטז, א. ולהעיר מגיטין שם. רמב"ם הל' ס"ת פ"ז הי"ד־ט"ז. וראה שם פ"ח — החלוקה לה' ספרים. וראה סוטה לו, ריש ע"ב בנוגע ל„חומש שני" (שמות) ו„חומש פקודים" (במדבר); ושם מ, ב (במשנה). ע"ז כה, א בנוגע לספר בראשית (ספר הישר). ועוד.

11) ראה ב"ר פ"ג, ה (וראה שם פס"ד, ח): ה' פעמים כתיב כאן אורה כנגד חמשה חומשי תורה כו', ספר בראשית שבו נתעסק הקב"ה וברא את עולמו כו', ספר ואלה שמות שבו יצאו ישראל מאפילה לאורה כו', ספר ויקרא שהוא מלא הלכות רבות כו', ספר במדבר שהוא מבדיל בין יוצאי

— איז זיכער[12] אַ זמן המתאים צו מאַכן אַ חשבון הנפש און אַ סך־הכל פון דעם אינהאַלט פון דעם ספר, זיין הוראה און עבודה, און זיך צוגרייטן צו די נייע קומענדיקע עבודה אין דעם ספר חדש.

יעדער זאַך אין תורה איז בתכלית הדיוק. דעריבער איז מובן, אַז דער (תוכן פון דעם) חשבון וסך־הכל בסיום ספר שמות און די הכנה צו דער עבודה שלאחרי זה, איז אַנגעוויזן אין דעם חלק בתורה גופא וואָס מ׳לייענט און מ׳לערנט בסיום ספר שמות — פרשת פקודי (וואָס זיין תוכן גלוי איז — חשבון וסך־הכל), און דערנאָך — בתחלת ספר ויקרא, פרשת ויקרא. ווי ווייטער ער־קלערט.

ב. אין ספר שמות (וועלכער איז אַ גאַנצער באַזונדער ספר בתורה, כנ״ל) שפּיגלט זיך אָפּ כללות עבודת האדם[13], מתחלתה ועד סופה:

די התחלה פון דעם ספר איז „ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה״, די ירידה אין גלות מצרים[14], וואָס דאָס באַ־דייט (בעבודת האדם) — כללות ירידת הנשמה (בני ישראל) אין דעם (מצרים, לשון[15]) מיצר הגוף ומיצר העולם הזה הגשמי והחומרי.

ובהמשך לזה[16] — וועגן דער שבירה און בירור פון (קליפּת) מצרים דורך די עשר מכות, וואָס דאָס גייט אויף דער כללות העבודה פון מברר ומזכך זיין — אויסאיידלען — גשמיות וחומריות העולם; ביז — דאָס ברענגט צו יציאת מצרים, באַפרייט ווערן פון דעם עול השעבוד פון די מיצרים וגבולים פון וועלט, אַלס הכנה צו[17] — „תעבדון את האלקים על ההר הזה״[18], מתן תורה[19], וואָס דעמולט איז בטל געוואָרן די גזירה[20] פון עליונים לא ירדו למטה ותחתונים לא יעלו למעלה, ואני

למצרים לבאי הארץ כו׳, ספר משנה תורה שהוא מלא הלכות רבות כו׳.

12) ובמכ״ש וק״ו מהחשבון בסיום תקופות הנ״ל בזמן העולם (בסוף שנה, סוף חודש וכו׳), עאכו״כ בסיום ספר בתורה — שהיא מקור כל הדברים שבעולם, אסתכל באורייתא וברא עלמא (זח״ב קסא, ריש ע״ב), ובשביל התורה נברא כל העולם (פרש״י ר״פ בראשית).

13) לאחרי ספר בראשית — שתוכנו בעיקר ע״ד הבריאה (לפני שנתגלה בה כוונת בריאתה בשביל התורה ובשביל ישראל — ראה לקו״ש חט״ז ע׳ 478), וע״ד עבודת האבות, דאף שהיו למעלה מעולם, הרי עבודתם היתה הכנה — מעשה אבות סימן לבנים — לעבודת הבנים (ראה לקו״ש ח״ו ע׳ 238), שהתחלתה היא בעיקר בספר שמות*, שבו ע״ד יצי״מ (לידת עם ישראל) ומתן תורה וכו׳ (כדלקמן בפנים). וראה תו״ח (לך פד, א ואילך. ח״ש קלה, ב ואילך) שספר בראשית הוא „שרש ומקור למצות שיכתבו בס׳ שמות ושאר הספרים״.

14) משא״כ אצל האבות לא הי׳ שייך גלות — ראה לקו״ש ח״ו שם.

15) תו״א מט, סע״ד. נז, סע״ג. ועוד.

16) בפרשיות וארא, בא, בשלח.

17) וגם גלות מצרים (בתחלת ספר שמות) היא הכנה למ״ת, כמבואר בכ״מ (תו״א עד, א. ועוד) שגלות מצרים הי׳ „כור הברזל״ (ואתחנן ד, כ) שעל ידו נתברר ונזדכך ישראל, ועל ידם — נזדכך העולם, ועי״ז נעשה ההכנה להגילוי דמתן תורה כו׳.

18) שמות ג, יב. וראה תו״א סז, סע״ב. וראה בארוכה לקו״ש ח״א ע׳ 265 ואילך. ח״ו ע׳ 239. ועוד.

19) בפרשת יתרו. ובהמשך לזה — הדינים בפ׳ ואלה המשפטים (מה הראשונים מסיני אף אלה מסיני. וגם בסיום הפרשה — ע״ד מתן תורה).

20) תנחומא וארא טו. שמו״ר פי״ב, ג. ועוד.

---

*) ובלשון רש״י (ר״פ בראשית), התחלת התורה היא ע״ד „כח מעשיו הגיד לעמו״ („בראשית ברא אלקים גו״), ואח״כ ע״ד המצוות, החל מ„החודש הזה לכם״ (שבספר שמות).

המתחיל — וירד ה׳ על הר סיני[21] און האָט געגעבן תורה ומצוות, צוזאַמען מיט דעם כח צו מאַכן פון דער גשמיות׳דיקער וועלט (אַ חפצא של) קדושה, און אויספירן תכלית בריאת כל העולמות — צו מאַכן אַ דירה לו יתברך בתחתונים[22].

ביז — די שלימות בזה[23] דורך „ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם״[24], אַז אידן האָבן געמאַכט אַ משכן פאַרן אויבערשטן, אַנהויבנדיק דורך זייער עשי׳ ומלאכה פון ברענגען נדבות המשכן, פון דברים גשמיים שבעולם („זהב וכסף ונחושת גו׳״[25]), אַז מ׳זאָל דערפון מאַכן דעם משכן פאַרן אויבערשטן, ווי דער־ציילט בפרטיות אין דעם המשך פון ספר שמות[26] (ובפרט — בסיומו) וועגן דעם ציווי אויף עשיית המשכן וכלי המשכן. און דערנאָך וועגן דער עשי׳ בפועל.

ג. דערנאָך קומט מען צום סיום והמשך פון ספר שמות — פ׳ פקודי, וואו עס רעדט זיך בפרט וועגן דעם חשבון און סך־הכל פון דער עבודה פון „ועשו לי מקדש״[27]

— וואָס דערביי זעט מען בפשטות ובגלוי ווי דער ענין פון חשבון וסך־הכל בסיום התקופה (ספר שמות) בתורה איז אונטערגעשטראָכן אין דעם חלק התורה בסיום ספר זה (כנ״ל סוס״א) —

ווי אָנגעוויזן אויך אין דעם נאָמען פון דער פרשה (וועלכער דייט אָן אויף׳ן תוכן כל הפרשה) — „פקודי״, ווי רש״י איז דאָס מפרש: „בפרשה זו נמנו כל משקלי נדבת המשכן לכסף ולזהב ול־נחשת ונמנו כל כליו לכל עבודתו״. דאָס הייסט: „פקודי״ איז לשון מנין וחשבון, און „פקודי המשכן״ איז דער חשבון וסך־הכל פון נדבות המשכן וכל כליו לכל עבודתו, ווי אויספירלעך אויסגע־רעכנט בהמשך הפרשה.

קומט אויס, אַז אין פ׳ פקודי, בסיום ספר שמות — מאַכט מען דעם חשבון וסך־הכל פון כללות העבודה וועגן וועלכע עס רעדט זיך אין דעם ספר (אָנ־הויבנדיק פון „ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה״, יצי״מ, מתן תורה, וואָס די שלימות פון דעם אַלעם איז): „ועשו לי מקדש״, בכדי עס זאָל זיין „ושכנתי בתוכם״, אַ דירה לו יתברך בתחתונים.

און דערפון האָט מען דעם לימוד און הוראה בנוגע צו דער עבודה פון אַ אידן אין „ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם״, בתוך כל אחד ואחד[28] — אַז האַלטנדיק באַ דעם סיום התקופה בתורה (ווען מ׳פאַרענדיקט ספר שמות), דאַרף אַ איד מאַכן און אָפּגעבן „פקודי המשכן״ — אַ חשבון וסך־הכל פון כללות עבודתו אין

21) יתרו יט, כ.

22) תנחומא נשא טז. ועוד. תניא פל״ו. ובכ״מ.

23) כדאיתא במדרש (במדב״ר פי״ג, ב. פי״ב, ו. ובכ״מ) „אימתי שרתה השכינה בארץ ביום שהוקם המשכן״, שאז נשלמה המשכת השכינה בארץ שהתחילה במתן תורה, כי במ״ת הי׳ בעיקר הגילוי מלמעלה, ושלימותה היא כשנעשה ע״י עבודת המטה דוקא — „ועשו לי מקדש גו׳״ (ראה בארוכה לקו״ש חכ״א ע׳ 150 ואילך. וש״נ).

24) תרומה כה, ח.

25) שם, ג.

26) בפרשיות תרומה, תצוה, תשא, ויקהל.

27) ויש לומר שיש בזה גם חידוש לגבי העבודה ד„ועשו לי מקדש״ בפרשיות שלפנ״ז (לפני החשבון וסך־הכל) — ראה לקמן ס״ז.

28) ראשית חכמה שער האהבה פ״ו קרוב לתחלתו (ד״ה ושני פסוקים). אלשיך עה״פ תרומה כה, ח קרוב לסופו (ד״ה עוד יתכן). של״ה סט, א. רא, א. שכה, ב. שכו, ב.

געבן און אָפּגעבן (לנדבת המשכן), און מאַכן פון אַלע זיינע גשמיות׳דיקע זאַכן אַ משכן ומקדש פאַרן אויבערשטן, אַ דירה לו יתברך — אַ חשבון צדק ווי און אין וואָס פאַר אַן אופן ער האָט זיך אין דעם אויפגעפירט.

און דאָס דאַרף זיין אין אַן אופן פון „אלה פקודי"[29], „אלה" לשון גילוי — אַ קלאָרן און דייטלעכן חשבון, וועלכן מ׳זעט בגלוי און מ׳קען אויף דעם אָנווייזן באצבעו ואומר (זה, ובלשון רבים —) „אלה פקודי המשכן", פון דעם משכן לה׳ וואָס דער איד האָט געמאַכט.

ה. דערנאָך איז רש"י ממשיך — „ונמנו כל כליו לכל עבודתו":

אין דער עבודה פון „ועשו לי מקדש" — ובהמשך לזה אין דעם חשבון וסך־הכל פון דער עבודה — איז ניט גענוג (מאַכן דעם חשבון נאָר פון) די „נדבת המשכן" פון זהב וכסף ונחשת — די נדבות וואָס ער גיט אָפּ פון זיין רכוש (זיינע כחות און געלט וכיו"ב וועלכע דער אויבערשטער האָט אָפּגעגעבן ברשותו), אָבער אים איז ניט נוגע וואָס מ׳טוט מיט די נדבות (ער פאַרלאָזט זיך אַז אַ צווייטער וועט מאַכן דעם חשבון בנוגע לזה),

נאָר עס דאַרף זיין אויך „נמנו כל כליו" — ער דאַרף מאַכן אַ חשבון אויך בנוגע די כלים וואָס מ׳מאַכט פון (דעם זהב וכסף ונחשת) פאַר דעם משכן, די „כלים" וואָס ער מאַכט פון זיך אַליין [כמבואר בספרים[36] אַז יעדערער פון די כלי המשכן איז דאָ אין עבודת האדם (דער מזבח — כנגד הלב[37], וכיו"ב)] און פון זיין חלק בעולם — אַלס הייליקע כלים פאַרן מקדש לה׳ (שבכל אחד ואחד).

און נאָכמער: מ׳קען מיינען אַז ס׳איז גענוג דער חשבון פון די כלים וואָס מ׳מאַכט פון די נדבות (אָבער בנוגע צו אויסנוצן די כלים בפועל — איז אַ באַזונדער חשבון דורך אַן אַנדערן). איז רש"י מוסיף „(כל כליו) לכל עבודתו": נוסף אויף דעם חשבון פון די כלים, דאַרף אויך זיין דער חשבון בנוגע דער עבודה בפועל מיט די כלים (וואָס דעמולט איז דאָ דער „ושכנתי בתוכם"), ווי דערציילט בארוכה אין דער פרשה (אויך) די עבודות בפועל מיט די כלי המשכן — „ויתן[38] את השולחן גו׳ ויערוך עליו ערך לחם גו׳, וישם את המנורה גו׳ ויעל הנרות גו׳, וישם את מזבח הזהב גו׳ ויקטר עליו קטרת וגו׳".

פרשת פקודי

דבר תורה

Introduction

There are many games that when you play them you only find out who the winner is at the end of the game. First you play the game and then when the game is finished you count up the pieces or cards and you discover the winner by seeing who has gathered the most pieces.

For example have you ever had a bean hunt or a string hunt at camp? You first split yourselves into teams, then you gather as many beans as you can and finally you count them up at the end to see who has the most beans.

Or if you are having a string hunt you tie all the strings together to see who has the longest string. That is how you figure out who the winner is!

In other words, first you work very hard doing the very best you can and then after you have finished, you stop and assess how well you have done!

The same is true and relevant when we look ourselves in the mirror and decide we really want to live our lives like serious Chassidim.

You see, the obvious part of being a good Chassid is to practically be involved in doing good stuff. When we learn, know and think Torah; when we do Mitzvos regularly, caring for others and helping them out; and when we go on Mivtzoim and be involved with spreading Chassidus. That's liking playing the actual game. The main reason you play a game is to have fun; whether you win or not is less important (at least for most people!).

So too...

with our serving of Hashem, the main point is to work and do what Hashem wants from us; that's what we are here to accomplish. It's the action that counts and actually makes the difference.

However, the truth is, there is another very important and essential element of our Avodas Hashem which is needed in order to constantly help us to serve Hashem even better.

This idea is the idea of Cheshbon Hanefesh. Cheshbon Hanefesh means that we sit down and think to ourselves what went well today and what didn't go so well today. Where did I go wrong and how will I correct it tomorrow. What Middos of mine are causing me particular problems and how am I going to make sure that tomorrow I'll deal with those Middos of mine more responsibly.

The idea of Cheshbon Hanefesh is like counting the pieces after you play the game; when it's time to see who won and who lost. Or in Avoda, that would mean which areas of Avodas Hashem we won and where we can improve and not lose again! Perhaps in our davening we won

because we davened really nicely with a lot of Kavana but then when we met with our friends we got in a bit of a fight and that wasn't one of the strong points of our Avodas Hashem today!

Now this idea of Cheshbon Hanefesh really comes up quite often in the life of a Chossid. We actually see this idea at the end of every single significant period of time.

Let's start with a year. A year is a significant period of time. Which month is the last month of the Hebrew calendar? Elul. Elul is the last month of the Hebrew calendar. What is the main Avoda of Elul? The Avoda of Cheshbon Hanefesh; when we think about how well we served Hashem this year and how we can improve. So we clearly see that at the end of a year there is this idea of keeping score; staying on top of ourselves and knowing where we are holding with regards to our Avodas Hashem.

While we are on the topic of Elul, did you know that besides for the Yom Kippur that happens once a year there's also a small Yom Kippur that takes place every month?

It's called Yom Kippur Koton and it happens every Erev Rosh Chodesh. It's a day that serves as a time to think about the past month; how well have I learnt Torah and done Mitzvos over the past month? How will I make sure I do even better in the coming month? Some people actually even fast on this day; just like on Yom Kippur!

Not only that but there also is this idea at the end of every week. The Alter Rebbe says in Iggeres Hateshuva that on Thursday night we should think about the week that's gone by and think about what's been going on in our lives and how we are going to make it better.

Finally, we have our daily spiritual health check-up before we go to sleep. That's called Krias Shema She'al Hamitah. Although we are very tired from the day that has passed, we go through our day and remember exactly all the amazing things we have done for Hashem and sometimes also the not-so-great stuff that we may have done that may have upset Hashem; in order that the next day we will serve Hashem very differently; in a much better way!

Well, this week's Parsha is also the end of a specific period of time. Do you know why? Because it's Shabbos Chazak; when we finish the sefer of Shemos. Interestingly enough, this Sedra is also all about making a Cheshbon Hanefesh.

You see, my friend, one of the main ideas and themes of Sefer Shemos is the making of the Mishkan; a home for Hashem in the desert; a place that's not typically a place of Kedusha, in order to fulfill what Hashem wants; a Diroh Btachtonim. Even in miserable non-Hashem friendly places, Hashem wants to be invited in and made comfortable!

You might think that this only applies the Sedras of Teruma and Tetzave because

they talk about making a Mishkan, but the truth is that even the Sedras that talk about going down to Mitzrayim, the Makkos and the giving of the Torah also are this very same idea of making a Mishkan; a home for Hashem.

What have going down to Mitzrayim, the Makkos inflicted on the Mitzriyim and the giving of the Torah got to do with the making a house for Hashem? Because in our lives, in order for us to be able to make a home for Hashem there are several things that are necessary.

First of all, our Neshamos need to go down into this low Gashmius'dikke world. If we are in the high heavens in Hashem's presence, how in the world are we going to build a home for him down in the physical world! If you want to build a house in Timbuktu the first thing that will be necessary is to actually go to Timbuktu! Same here, the Yidden had to go down to Mitzrayim the world's center of Avoda Zara and bad stuff, in order to be able to elevate it. After all, you gotta be somewhere in order to be able to make a difference there!

So going down to Mitzrayim is the idea of our Neshamos coming down from the starry heavens down into this darker more challenging place.

The next thing that's required is to work very hard on our Middos. Our middos naturally are very selfish. I only want the best for myself. This can cause me to sometimes be jealous if someone else has a better gadget than I have. Then I might get angry as a result of my friend having something better than me. However, there's no way we are going to be able to make a home for Hashem if we are thinking about ourselves all the time. With such an attitude we might get ourselves a nice home but Hashem will be left out in the cold! That's not going to bring Moshiach!

We, therefore, have to work on ourselves and our Nefesh Habahamis to teach ourselves that the most important thing in life is not ourselves and our petty desires but rather Hashem is most important and that is where our focus should be and who we should be serving, not ourselves. That's the idea of the Makkos that Hashem inflicted on the Mitzriyim. The Makkos made the Mitzriyim realise that Hashem is the boss, not Pharaoh and his selfish needs. That's what we also have to do with our selfish Middos. Tell them who's boss!

Now that we have removed our self-serving desires from the picture we can now actually look towards Hashem and think to ourselves,"Hey, what does Hashem actually really wants from us?"

With such an approach we are now ready for Matan Torah!

By Matan Torah, we received the Torah that teaches us how to live a life that will bring Hashemliness down into this world and make him comfortable here. Keep Kosher; make sure foods have a good Hechsher. Give Tzedoka every day in

the morning. Keep Shabbos. Daven. Have Kibbud Av V'em. After Matan Torah, it was finally possible to bring Hashem here into the world; we now have practical Mitzvos involving physical stuff like food, work, and money that we can keep in a practical physical world!

Now that we have the Torah, we get to actually make the house for Hashem, the Mishkon, where Hashem is present day in day out through our serving him with all sorts of different Avodas! Lighting the Menorah, bringing Korbanos and bringing up Ketores.

In our specific lives, this would mean doing all different Mitzvos that install Hashemliness in the physical things that we meet in our day to day lives. Like flower pots, stores and candies! In fact, it could be anything and everything that we touch, if only we use it in the way Hashem designed it to be used,

So we see that the whole Sefer Shemos has this theme of building a home for Hashem!

Now that this Sefer Shemos which is all about making a home for Hashem comes to a close, guess what it's time to do? Just like at the end of every day, month and year we assess where we are holding, the same is true when we reach the end of Sefer Shemos. It's time to make a Cheshbon how we are performing in this super special job of making a home for Hashem!

This explains why this week's Sedra is all about making an account of the Mishkan.

In Parshas Pekudei, the Torah
(1) tells us how Moshe Rabeinu counts all the donations to the Mishkan;
(2) sums up what Kelim were made with the donations of gold silver and copper and also
(3) discusses what the Kelim were used for.

Now that we finish the whole idea of making a home for Hashem with all its various parts we look through it all over again in a detailed fashion and we say to ourselves "Look, this is the exact amount of gold that was donated, this is the exact amount of silver and this is the exact account of copper that was donated."

This counting of the gold, silver and copper in our personal Avodas Hashem means, that during our Cheshbon Hanefesh we clearly have to look through and account for all of our money and energy that we used and ask ourselves how much of it was invested into our Avodas Hashem. Did we waste some time here and there? Did we waste our energy getting annoyed at friends that weren't doing what they should have, instead of focusing on doing good ourselves? Did we waste money on things that will actually make our Avodas Hashem more difficult?

Now a person may think during his Cheshbon Hanefesh," Wow, I put in so much energy and gave so much money to Tzedoka, what a great day!" But the Torah takes the Cheshbon Hanefesh a step further. It doesn't stop with the gold, silver and copper counting. That's, in fact, only

the beginning!

The Torah in its Cheshbon also tells us what the gold silver and copper that was collected was made into and what these items were used for. The Torah tells us that the gold silver and copper was used to make Kelim; the Menorah the Shulchan and the Mizbeach. And that on the Shulchan they put bread; on the Menora, they lit the Nerois and on the golden Mizbeach they offered up Ketores.

Meaning to say that not only should we go through and think about how much of our money and energy we invested and gave to the Aibishter (the idea of counting the donations), but furthermore we have to think about what parts of ourselves have we made into a home for him and what more of ourselves could we make into a home for him tomorrow.

Which parts of our bodies were actually made into Kelim for Hashem. Was it our heart? Did we daven and feel thankful to Hashem for everything he has given to us and continues to give us? Was it our mind? Did we really put in effort to do Chazora on the Chumash we learnt in class today? Or perhaps was it our arms that carried all those heavy shopping bags into the house?

Also, what part of the world around us were made into a Kelim for Hashem through our actions? Was it our rooms through putting a Tzeddoka Pushka there? Was it our Kitchen table where we Bensched after we ate; or was it that Potato chip packet which we shared with our friends though we would have really liked it all for ourselves?

So besides for asking ourselves if we invested enough of our energy and money into Avodas Hashem, we also must ask ourselves in what worldly stuff did we actually bring Hashem into.

Through this Cheshbon Hanefesh, we keep ourselves focused day by day so that we never forget the goal we are trying to carry out; to bring Moshiach by making a home for Hashem!

Another benefit in doing this Cheshbon Hanefesh is that it makes us realise that although we are involved in so many very different activities through the day, all of them, however different from each other they may be, are all part of one big plan; to make a home for Hashem in this world!

פרשת פקודי

דבר תורה
WORKSHEET

This week's Sedra is the last one in Sefer ___________. We find that at the end of every period of time there is the very important idea of making a Cheshbon ___________, when we look back at the time that has passed and we assess what we did well and what we can and should ___________ on.

The Sefer of Shemos is a sefer which reflects the entire Avoda of a ___________. At the beginning of Sefer Shemos the Yidden have just come to Mitzrayim from Eretz Yisroel which is the idea of our soul coming down into our ___________.

We then have the ___________ that Hashem brought on the Egyptians which is the idea of training our emotions and the animal inside of us that they are not really who are in control of our lives. Really Hashem is in control of everything. Just like the Makkos showed the Egyptians that Hashem is the real power in the world and not the River Nile as the Egyptians had thought.

Finally, we have the giving of the ____________ and the making of the ____________ which are the ideas that when we hear from Hashem what he wants us to do and we follow his Mitzvos that he tells us to do, we actually make a home for him in this world.

The Sedra of this week, ____________, describes the counting up of all the gold silver and copper that was collected; what was made with it and how the vessels that were made from the gold silver and copper were used.

The Sedra of Pekudei serves as a Cheshbon Hanefesh for Sefer ____________ and also the Avoda of a ____________ in general.

In a Cheshbon Hanefesh the first stage is to count all the gold silver and copper that was collected. This means thinking how well we have used the energy and resources that Hashem has given us in serving Hashem.

However that is not enough. We also have to see how we actually used our resources to actually make Kelim- vessels for Hashem in this world.

For example we have to think how our energy spent in keeping ___________ has turned our kitchen into a Mishkan; a place for Hashem to rest.

When we make a Cheshbon Hanefesh in such a way we unite all the different actions we have done throughout our day and realise how all of them, although they may be very different, have one single idea; to make a home for Hashem down here in this ___________!

Good Shabbos!